

Vaste Kamercommissie voor Veiligheid en Justitie

datum 2 februari 2017
Van Mr. B. Vogel
onderwerp Position paper tbv het rondetafelgesprek over geweld tegen
hulpverleners tijdens afgelopen jaarwisseling

Geachte leden van de Vaste Kamercommissie voor Veiligheid en Justitie,

Allereerst mijn dank voor de uitnodiging om deel te nemen aan het rondetafelgesprek.

Omdat de strafrechter per definitie aan het eind van de keten zit, heeft hij maar in beperkte mate te maken met de maatregelen die zijn genomen om het geweld tegen hulpverleners tegen te gaan. Vandaar dat deze notitie maar kort zal zijn.

Al een aantal jaren wordt voor oud en nieuw aangekondigd dat er supersnelrecht-zittingen zullen zijn kort na de jaarwisseling, om “oud en nieuw-zaken” af te doen. De praktijk blijkt echter weerbarstiger, want de hoeveelheid zaken voor die supersnelrecht-zittingen blijkt minimaal te zijn. De rechtbank Amsterdam heeft – wijs geworden door de ervaringen van de afgelopen jaren – geen aparte zittingen meer georganiseerd voor deze zaken, omdat de inschatting was dat voor zover er zaken zouden komen, deze op de reguliere supersnelrecht-zittingen geplaatst zouden kunnen worden. Uiteindelijk is er dit jaar in Amsterdam geen enkele oud en nieuw-zaak op de supersnelrechtzitting terecht gekomen en ik heb begrepen dat er landelijk slechts sprake was van twee zaken.

Dat is natuurlijk heel weinig, maar het is wel begrijpelijk. Alleen al door de tijdsdruk – supersnelrecht vindt plaats binnen de termijn van de in verzekeringstelling, dus binnen pakweg drie dagen – zijn alleen hele simpele zaken geschikt voor dit soort zittingen. Ik kan mij voorstellen dat geweldszaken tegen hulpverleners al gauw te complex zijn om binnen zo’n korte tijd een proces-verbaal op papier te krijgen. Als je dan nog bedenkt dat veel eenvoudige lichtere strafzaken met een OM-afdoening worden afgedaan, is de kleine hoeveelheid supersnelrechtzaken helemaal verklaarbaar.

Wat mij opvalt in de cijfers (Landelijk Beeld jaarwisseling 2016-2017 in Nederland van DLIO van 6 januari 2017) is dat er 1564 incidenten zijn geweest in de categorie “(zware) mishandeling/Bedreiging” en 301 aanhoudingen. Daar zit een groot verschil tussen, zeker als je bedenkt dat bij een incident meerdere verdachten betrokken kunnen zijn. Er kunnen natuurlijk meerdere verklaringen voor zijn, maar een belangrijke zou zomaar kunnen zijn dat de politie in dergelijke nachten vooral bezig is met het handhaven van de openbare orde en maar in beperkte mate kan doorpakken en mensen kan aanhouden. Kortom, te weinig mensen. Iedere aanhouding betekent immers een grote hoeveelheid (administratief) werk voor de politie.

datum 2 februari 2017
kenmerk .
pagina 2 van 2

De laatste weken geven politie en OM aan dat er meer mensen en middelen nodig zijn, willen ze hun werk goed kunnen doen. Die observatie is denk ik juist en het bovenstaande illustreert dat ook wel. Uitbreiding van de capaciteit van de politie en OM zal naar verwachting dan ook leiden tot meer strafzaken voor de rechtbanken. Ook daar zal de capaciteit dan navenant opgeschroefd moeten worden.

Graag licht ik dit position paper mondeling toe in het rondetafelgesprek op 9 februari.

Amsterdam, 2 februari 2017

Mr. B. Vogel
strafrechter in Amsterdam